

Joan Bonhof

“De Schrift, bron van hoop!”

Op 4 oktober is het Israëlzondag. Een zondag waar de onopgeefbare verbondenheid met Israël centraal staat. Waarom hebben we eigenlijk deze zondag?

We lezen elke zondag uit de Schrift, die we hebben ontvangen vanuit Israël. We lezen over de Messias van Israël. Je zou kunnen zeggen dat er elke zondag een link met Israël is. Waarom dan toch een specifieke Israëlzondag?

Ingeënt in Israël

Israël is door God gekozen om Zijn verbondsvolk te zijn. Uit dit volk is de Messias gekomen. In brede stromingen in de kerk en de theologie is lange tijd gedacht dat de rol van Israël daarmee uitgespeeld was. Dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen... Deze gedachte heeft ertoe kunnen leiden dat Israël werd gezien als één van de vele volken. Nog extremer: dat Israël zelfs tegenstander van God zou zijn vanwege het afwijzen van Jezus als Messias. Dit is helaas de voedingsbodem geweest voor vele eeuwen antisemitisme in Europa. God heeft Zijn volk niet verstoet, ook al spreekt Paulus over een mysterie. Er liggen beloften in de Bijbel. Vandaag de dag is er een levend Israël dat de Schrift leest. We delen met hen het Oude Testament en met Messiaanse gelovigen ook het Nieuwe Testament. We zijn verbonden met hen. We mogen en kunnen de tak niet afzagen waarmee we ingeënt zijn in de olijfboom (Romeinen 11:13 e.v.). Daarom een zondag met specifiek aandacht voor Israël.

Samen luisteren

Als we met Israël de Schrift lezen, dan impliceert dat dat we ook naar hen willen luisteren. Wat leren zij uit de Schrift? Wat heeft dat ons te zeggen? De Schrift is ook vandaag de bron van hoop. Voor Israël.

Voor ons als gelovigen uit de volken. In het door het Centrum voor Israëlstudies gekozen jaarthema “De Schrift, bron van hoop!” komt dit gezamenlijke luisteren naar de Schrift tot uitdrukking. Om dit concreet te maken starten we als Centrum voor Israëlstudies een nieuw project tijdens de najaarsfeesten: het “parasja-project”. Al eeuwenlang wordt er elke sabbat een gedeelte uit de Thora en de profeten gelezen. Denk aan Lukas 4, waar de Heere Jezus leest uit de profeet Jesaja. De Thora (Genesis t/m Deuteronomium) is onderverdeeld in 54 gedeeltes, ook wel parasjot genoemd. Aan elke parasja zijn dan weer lezingen uit de profeten gekoppeld. Vanaf de feestdag Simchat Thora (Vreugde van de Wet) start de synagogale Torah lezing weer bij Genesis 1.

We hebben diverse rabbijnen beschikbaar gevonden die ons wekelijks een overdenking willen leveren bij de parasja van de week. Zo luisteren we heel

concreet naar het Israël van vandaag.

Dieptepunt

Een tweede reden voor het gekozen jaarthema is het feit dat 75 jaar geleden Auschwitz is bevrijd. Auschwitz is het dieptepunt van de holocaust en het lijden van het Joodse volk door de eeuwen heen. Ds. C.P. de Boer heeft een preek-schets geschreven over Mattheüs 2:16-18 met als thema “Hoop voor een troosteloze Rachel”. Ds. De Boer schrijft: “Het kwaad (van het antisemitisme) is niet te verklaren”. Het is onpeilbaar, woorden schieten tekort.

Mattheüs doet hier ook geen poging toe. Wel wijst hij erop dat de Schrift is vervuld. Concreet betreft dit Jeremia 31:15, waar staat dat Rachel weent over haar kinderen. Toch verkondigt Jeremia dat de Heere hoop biedt voor haar nakomelingen. M.a.w.: waar wij zwijgen, biedt de Schrift hoop. Zelfs in de donkerste nacht. Deze preek-schets, vindt u naast andere schetsen en materialen voor de invulling van de Israëlzondag, op de website van het Centrum voor Israëlstudies: www.hetcis.nl. «

Ds. J.H. Bonhof is directeur van het CIS.

U kunt zich aanmelden voor het parasja-project via info@hetcis.nl. U ontvangt dan een jaar lang wekelijks digitaal een overdenking en reflectie n.a.v. de parasja van de week.